

- 2) Dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że funkcja referendarza przy Cour de cassation nie jest „zawodem regulowanym” w rozumieniu tej dyrektywy.
- 3) Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym komisja konkursowa zajmująca się rekrutacją na stanowiska referendarzy przy sądzie państwa członkowskiego, rozpatrując zgłoszenie udziału w konkursie złożone przez obywatela tego państwa członkowskiego, uzależniała możliwość dopuszczenia go do udziału w tym konkursie od posiadania dyplomów wymaganych przepisami tego państwa członkowskiego lub od uznania równoważności dyplomu magistra wydanego przez uniwersytet innego państwa członkowskiego, bez uwzględnienia wszystkich dyplomów, świadectw i innych dokumentów oraz odpowiedniego doświadczenia zawodowego zainteresowanego w wyniku porównania kwalifikacji zawodowych potwierdzonych przez owe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty z kwalifikacjami wymaganymi w świetle tych przepisów.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj – Rumunia) – SC Capoda Import-Export SRL/Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

(Sprawa C-354/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ towarów — Środki o skutku równoważnym — Towary dopuszczone do swobodnego obrotu w Niemczech — Towary podlegające kontrolom homologacyjnym w Rumunii — Świadectwo zgodności wydane dystrybutorowi w innym państwie członkowskim — Świadectwo uznane za niewystarczające dla dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów — Zasada wzajemnego uznawania — Częściowa niedopuszczalność)

(2015/C 389/10)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Capoda Import-Export SRL

Strona pozwana: Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

Sentencja

- 1) Artykuł 34 TFUE i art. 31 ust. 1 i 12 dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywy ramowej) powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które uzależnia sprzedaż w danym państwie członkowskim odrębnych, nowych części do pojazdów drogowych – w niniejszej sprawie pomp do wody i filtrów paliwowych – od stosowania procedury certyfikacji lub homologacji w tym państwie członkowskim, o ile uregulowanie to przewiduje ponadto wyjątki mogące zapewnić, że części produkowane i sprzedawane zgodnie z prawem w innym państwach członkowskich są z niej zwolnione, lub w ich braku, o ile odnośne części są w stanie spowodować poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania układów istotnych dla bezpieczeństwa pojazdu lub jego oddziaływania na środowisko oraz że owa procedura homologacji lub certyfikacji jest koniecznie niezbędna i proporcjonalna dla przestrzegania celów ochrony bezpieczeństwa ruchu drogowego lub ochrony środowiska.

- 2) Warunki, na jakich następuje przedstawienie dowodu na to, iż takie części zostały już homologowane lub poświadczone albo że stanowią one oryginalne części lub części o porównywalnej jakości, należą w braku uregulowania prawa Unii do praw państw członkowskich z zastrzeżeniem zasad równoważności i skuteczności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 361 z 13.10.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud – Republika Czeska) – Postępowanie wszczęte przez Marię Matouškovą, działającą w charakterze komisarza sądowego w ramach postępowania spadkowego

(Sprawa C-404/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 1 ust. 1 lit. b) — Przedmiotowy zakres stosowania — Umowa w sprawie działu spadku pomiędzy małżonkiem spadkodawcy oraz jego dziećmi reprezentowanymi przez kuratora — Kwalifikacja — Wymóg zatwierdzenia tej umowy przez sąd — Środek związany z wykonywaniem odpowiedzialności rodzicielskiej lub środek związany z dziedziczeniem)

(2015/C 389/11)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud

Strony w postępowaniu głównym

Maria Matoušková, działająca w charakterze komisarza sądowego w ramach postępowania spadkowego

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 należy interpretować w ten sposób, że zatwierdzenie umowy w sprawie działu spadku zawartej przez kuratora małoletnich dzieci w ich imieniu stanowi środek związany z wykonywaniem odpowiedzialności rodzicielskiej w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) owego rozporządzenia, objęty zakresem stosowania tego ostatniego, a nie środek związany z dziedziczeniem w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. f) owego rozporządzenia, wykluczony z zakresu stosowania owego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 1.12.2014.